

Toelichting op de Verordening Wet inburgering 2011

Algemene toelichting

De Wi regelt in beginsel de inburgeringsplicht voor alle onderdanen van derdelanden van 16 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven. Bij het invulling geven aan de inburgeringsplicht staat de eigen verantwoordelijkheid (ook in financiële zin) van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan naar eigen inzicht bepalen hoe hij zich wil voorbereiden op het inburgerings- of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II. Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen of staatsexamen is behaald (een resultaatsverplichting). Daarnaast is in de Wi ook de vrijwillige inburgering geregeld. De bepalingen in de wet over vrijwillige inburgering zijn zoveel mogelijk geformuleerd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de inburgeringsplichtigen.

De Wi draagt een aantal belangrijke taken op aan gemeenten. Zo hebben gemeenten de opdracht om de inburgeringsplichtigen en de vrijwillige inburgeraars in de gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit deze wet. Daarnaast hebben gemeenten de taak aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die daarvoor op grond van de wet of het gemeentelijk beleid in aanmerking komen, een voorziening aan te bieden. Een inburgeringsvoorziening leidt toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal. In plaats van een inburgeringsvoorziening mogen gemeenten aan inburgeraars die een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 volgen of gaan volgen, een taalkennisvoorziening aanbieden. In de verordening wordt gesproken over 'voorziening'. Hieronder wordt zowel de inburgeringsvoorziening als de taalkennisvoorziening begrepen.

Ook moeten gemeenten de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtigen handhaven.

Het college kan een maatregel of een bestuurlijke boete opleggen als een inburgeringsplichtige zich verwijtbaar niet houdt aan de verplichtingen die voor hem gelden. Het ligt voor de hand dat het college ook toezicht houdt of de overeenkomst door de vrijwillige inburgeraar wordt nagekomen en indien dat niet het geval is zo nodig maatregelen neemt.

In verband met deze taken draagt de Wi gemeenteraden op om bij verordening regels te stellen over de volgende onderwerpen:

1. De informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars (artikel 8 en artikel 24f Wi).
2. Het aanbieden van een voorziening en de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een voorziening is vastgesteld (artikel 19, vijfde lid, en artikel 23, derde lid, Wi).
3. Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd (artikel 35 Wi).
4. Het aanbieden van een voorziening aan vrijwillige inburgeraars (artikel 24a tot en met 24f Wi).
5. Het persoonlijk inburgeringsbudget (artikel 19, tweede lid en artikel 24a, tweede lid, Wi).

Ad 1: De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars

Artikel 8 en 24f Wi bepalen dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars. Het gaat dan om informatie over de rechten en plichten uit hoofde van de wet.

Ad 2: Het aanbieden van een voorziening aan inburgeringsplichtigen

Het uitgangspunt van de wet is de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige om te bepalen hoe hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen of staatsexamen. Gemeenten kunnen inburgeringsplichtigen ondersteunen door het vaststellen van een inburgeringsvoorziening of

taalkennisvoorziening. De gemeenteraad bepaalt welke inburgeringsplichtigen bij voorrang in aanmerking komen voor een voorziening en welke groepen op eigen kracht dienen in te burgeren. Om zoveel mogelijk mensen de mogelijkheid te bieden om op een goede manier te kunnen participeren, is gekozen voor een brede doelgroep en om geen groepen van voorzieningen uit te sluiten. Een inburgeringsvoorziening leidt toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II en omvat het eenmaal kosteloos afleggen van het examen. Een inburgeringsvoorziening kan ook een duale inburgeringsvoorziening zijn. Dit is een inburgeringsvoorziening die met het oog op de actieve deelname van de inburgeringsplichtige aan de Nederlandse samenleving mede voorziet in activiteiten die in samenhang, en ten minste voor een deel gelijktijdig, met het verwerven van mondelinge en schriftelijke vaardigheden in de Nederlandse taal en kennis van de Nederlandse samenleving worden uitgevoerd. Een taalkennisvoorziening is gericht op de verwerving van de kennis van de Nederlandse taal die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 (artikel 19, derde lid, Wi). Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen bestaat een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening ook uit maatschappelijke begeleiding (artikel 19, zesde lid, Wi). De inburgeringsplichtige is verplicht een eigen bijdrage als bedoeld in artikel 23 lid 2 van de de WI, momenteel € 270,00, te betalen voor de inburgeringsvoorziening of de taalkennisvoorziening.

Ad 3: Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete

Artikel 35 Wi draagt gemeenten op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Artikel 34 van de wet bepaalt het bedrag dat ten hoogste als bestuurlijke boete kan worden opgelegd.

Ad 4: Het aanbieden van voorzieningen aan vrijwillige inburgeraars

De bepalingen in de wet over vrijwillige inburgering zijn zoveel mogelijk geformuleerd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de inburgeringsplichtigen. In artikel 24a van de Wi wordt geregeld dat het college aan de vrijwillige inburgeraar een aanbod kan doen voor een (duale) inburgeringsvoorziening die leidt naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I en II, of een taalkennisvoorziening.

Artikel 24d van de wet regelt dat indien een vrijwillige inburgeraar in aanmerking komt voor een voorziening, het college een aanbod doet aan de vrijwillige inburgeraar. Als de vrijwillige inburgeraar het aanbod voor een voorziening aanvaardt, sluit het college met hem een overeenkomst. In de verordening dient de gemeenteraad in ieder geval regels te stellen over de procedure die het college volgt voor het doen van een aanbod en de criteria die daarbij worden gehanteerd, de wijze waarop met de vrijwillige inburgeraar in overleg wordt getreden om te komen tot een passende voorziening, met inbegrip van de totstandkoming en samenstelling van die voorziening (artikel 24a, vijfde lid, Wi). Op grond van artikel 24e Wi is de vrijwillige inburgeraar met wie een voorziening is overeengekomen, de in artikel 23, tweede lid vastgestelde eigen bijdrage verschuldigd. Vrijwillige inburgeraars die een gecombineerde voorziening als bedoeld in artikel 24b, eerste lid, van de wet, moeten volgen, hoeven geen eigen bijdrage te betalen (artikel 24e, derde lid, Wi). De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat alle of bepaalde categorieën vrijwillige inburgeraars geen eigen bijdrage hoeven te betalen of een lager bedrag dan het bedrag dat in de wet is vastgelegd (artikel 24 e, tweede lid, Wi). Artikel 24f Wi draagt gemeenten op om bij verordening regels te stellen over de informatieverstrekking door de gemeente aan vrijwillige inburgeraars ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van deze wet, de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen, de niet-nakoming van de overeenkomst alsmede het vaststellen van de identiteit van de vrijwillige inburgeraar.

Ad 5: Het persoonlijk inburgeringsbudget

Op grond van artikel 19, tweede lid en artikel 24a, tweede lid, WI kan het college een (duale) inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aanbieden in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget als de inburgeringsplichtige respectievelijk de vrijwillige inburgeraar daarom verzoekt. Een inburgeringsplichtige of een vrijwillige inburgeraar kan niet zonder meer aanspraak doen op een persoonlijk inburgeringsbudget. Hij dient daartoe een verzoek te doen aan het college. De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar zal in beginsel zelf op zoek moeten naar een inburgeringsbedrijf dat een inburgeringsprogramma kan bieden dat past bij zijn voorkeur en ambities. Het college heeft als taak de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars bij de vormgeving van hun inburgering en de keuze van een inburgeringsbedrijf te begeleiden (artikel 4.27, eerste lid, Besluit inburgering). De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar moet een voorstel voor een inburgeringsprogramma bij het college indienen. Het voorstel van de inburgeringsplichtige of de vrijwillige inburgeraar behoeft de goedkeuring van het college (artikel 4.27, tweede lid, Besluit inburgering). Het college beoordeelt of het voorstel voor het inburgeringsprogramma het geschikt is om de betrokkene voor te bereiden op en toe te leiden naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II, en in het geval van een taalkennisvoorziening of deze geschikt is om de betrokkene kennis van de Nederlandse taal te laten verwerven die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2. De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar krijgt geen geld in handen. Het geld voor het betalen van de inburgeringscursus gaat rechtstreeks van de gemeente naar het inburgeringsbedrijf. Gemeenten moeten in hun verordening regels opnemen die betrekking hebben op het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget (artikel 19, vijfde lid, WI en artikel 24a, vijfde lid, WI).

Artikelsgewijze toelichting

Daar waar geen toelichting is gegeven, wordt het artikel of lid voldoende duidelijk geacht.

Artikel 1

Ten behoeve van een eenduidige uitleg en toepassing zijn, naast de gebruikte begrippen in respectievelijk de wet, Besluit inburgering en Regeling inburgering, in onderhavig artikel uitsluitend de specifiek in de verordening gebruikte begrippen omschreven. Indien gebruik van het verzamelbegrip 'voorziening' niet mogelijk is, wordt in het betreffende artikel of lid de specifieke voorziening afzonderlijk vermeld.

Artikel 2

Het college heeft de taak de in de gemeente woonachtige inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars te informeren over alle relevante aspecten van het Nederlandse en het binnen de gemeente functionerende inburgeringsstelsel. Op grond van art. 8 Wi en art. 24f Wi wordt de gemeenteraad opgedragen voor deze informatieverstrekking aan beide groepen bij verordening regels vast te stellen. In onderhavig artikel zijn de kaders vastgelegd voor een als adequaat aan te merken informatievoorziening (lid 1), alsmede de periodieke beoordeling van de uitvoering door het college en controle daarop door de gemeenteraad (lid 3). Ook zijn er instrumenten benoemd, waarvan het college ten minste gebruik moet maken bij de invulling en uitvoering van de informatieverstrekking (lid 2). Ten overvloede zij gemeld dat dit geen limitatieve opsomming betreft.

Artikel 3

De enigszins cryptische formulering van - het reeds per 1 januari 2009 gewijzigde - artikel 19 lid 1 Wi biedt het college de mogelijkheid aan *alle* in de gemeente woonachtige inburgeringsplichtigen een aanbod te doen voor een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Dit vloeit namelijk voort uit de zinsnede 'biedt in ieder geval aan', welke verplicht tot tenminste een aanbod aan asielgerechtigden van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening (artikel 19 lid 1 onder a Wi) en aan geestelijke bedienaren van uitsluitend een inburgeringsvoorziening (artikel 19 lid 1 onder b Wi). Buiten voornoemde groepen staat het college vrij in beginsel aan alle andere in de gemeente woonachtige inburgeringsplichtigen een voorziening aan te bieden. Tegelijkertijd draagt de wet de gemeenteraad op bij verordening kaders aan te geven in de vorm van criteria voor de selectie van - groepen van - inburgeringsplichtigen die het college bij voorrang een aanbod doet (artikel 19 lid 5 onder a Wi). Onderhavig artikel voorziet hierin. Lid 1 regelt dat alle inburgeringsplichtigen een aanbod van het college *kunnen* krijgen. In lid 2 wordt aangegeven aan welke inburgeringsplichtigen met voorrang een aanbod gedaan kan worden. De bepaling 'kan' betekent niet alleen dat het college de gewenste handelingsvrijheid - gegeven juist die individuele situatie en omstandigheden - heeft, maar ook dat de inburgeringsplichtigen geen afdwingbaar recht op een aanbod kunnen doen gelden.

Artikel 4

In de verordening dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de vaststelling door het college van een passende (duale) inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en samenstelling van die voorziening (artikel 19 lid 5 onder b Wi).

In lid 1 zijn de kaders opgenomen op basis waarvan het college een op de persoon toegesneden voorziening dient samen te stellen:

- a. de startpositie en vaardigheden: hierbij kan gedacht worden aan o.a. de kennis van de Nederlandse taal en van de Nederlandse samenleving en de leercapaciteit;

- b. de persoonlijke omstandigheden: hierbij kan gedacht worden aan o.a. lichamelijke en geestelijke gesteldheid, handicaps, sociale inbedding;
- c. de maatschappelijke positie: hierbij kan gedacht worden aan o.a. zorgtaken, het verrichten van vrijwilligerswerk en deelnemen aan verenigingsleven.

Bovengenoemde wijze van samenstelling geldt niet voor geestelijke bedienaren. Het college heeft niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening, die zij aan geestelijke bedienaren moeten aanbieden, naar eigen inzicht vorm te geven. Het is ook niet mogelijk om deze groep een taalkennisvoorziening aan te bieden (artikel 19 lid 1 onder b Wi). De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijk bedienaren is nader geregeld in artikel 4:24 Besluit inburgering en artikel 4:25 Regeling inburgering.

De inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening voor asielgerechtigden omvat in ieder geval maatschappelijke begeleiding (artikel 19 lid 6 Wi).

Wanneer een uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening wordt aangeboden, dient het college rekening te houden met de mogelijkheden van deze uitkeringsgerechtigde tot arbeidsinschakeling, zodat de inburgering ondersteunend kan zijn aan de arbeidsinschakeling. Voorts is de situatie mogelijk dat de inburgeringsplichtige reeds arbeid verricht en vervolgens een inburgeringsvoorziening van het college krijgt aangeboden. In dat geval stemt het college de inburgeringsvoorziening af op de aard van de arbeid die de inburgeringsplichtige verricht, zodat het voor hem mogelijk is om zowel in te burgeren als arbeid te verrichten.

Ten slotte is de situatie mogelijk dat een uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is toegekend en nadien arbeid aanvaardt. In dat geval gaat het college na of de inburgeringsvoorziening of de taalkennisvoorziening en de arbeid met elkaar te combineren zijn. Daarbij dient het college er zo nodig zorg voor te dragen dat de inburgeringsvoorziening of de taalkennisvoorziening wordt aangepast aan de arbeid die de inburgeringsplichtige gaat verrichten. Op deze wijze wordt voorkomen dat door het aanvaarden van arbeid verzuim in het inburgeringstraject of zelfs uitval plaatsvindt, waardoor de inburgering wordt belemmerd en de arbeidsmarktpositie van de inburgeringsplichtige niet wordt versterkt.

In samenhang met voorgaande wordt nog nadrukkelijk gewezen op de verplichting voor het college om een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening te combineren met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling, de zgn. re-integratievoorziening, als een voorziening wordt aangeboden aan een inburgeringsplichtige die bijstandsgerechtigd is of een uitkering ontvangt op grond van een in artikel 4.23 Besluit inburgering opgenomen socialezekerheidswet of socialezekerheidsregeling en die een re-integratieplicht heeft (artikel 20 lid 1 Wi). Daar de re-integratievoorziening in het kader van de uitkeringsverstrekking op grond van socialezekerheidswetten of -regelingen ook door andere partijen dan het college wordt aangeboden, zal het college afspraken moeten maken met de verantwoordelijke uitvoerder van de betreffende socialezekerheidswet of -regeling, zoals het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), eigenrisicodragers of overheidswerkgever (artikel 21 Wi). Het college is echter verantwoordelijk voor het aanbieden van de hiervoor bedoelde zgn. gecombineerde inburgeringsvoorziening (artikel 20 lid 2 Wi).

Artikel 5

Artikel 19a, eerste lid, Wi geeft de bevoegdheid aan de gemeenteraad om bij verordening te bepalen dat het college een voorziening niet aanbiedt aan een inburgeringsplichtige, maar deze direct vaststelt. De gemeente Leiden heeft hier niet voor gekozen. Bij de vaststellingsprocedure wordt de inburgeringsplicht eenzijdig opgelegd. Bij de aanbodprocedure is er sprake van een wisselwerking

tussen de gemeente en de inburgeringsplichtige bij het tot stand komen van de voorziening. Een inburgeringsplichtige is niet verplicht het aanbod van de gemeente te accepteren, maar mag zich ook zelfstandig voorbereiden op het inburgeringsexamen.

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het aanbod voor en de vaststelling van een voorziening op zorgvuldige wijze gebeurt. In lid 1 is geregeld dat het college het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan de inburgeringsplichtige op schriftelijke wijze doet en dat het aanbod toestuurt naar het adres waar de inburgeringsplichtige staat ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie. Op deze wijze kan er in de regel geen onduidelijkheid ontstaan over het feit dat het college de inburgeringsplichtige een aanbod heeft gedaan.

Het aanbod zal inhoudelijk dezelfde strekking moeten hebben als de uiteindelijke beschikking (lid 2). Hierdoor kan de instemming met het aanbod tevens worden opgevat als instemming met de door het college af te geven beschikking tot het vaststellen van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Deze beschikking moet dan wel dezelfde inhoud hebben als het aanbod (lid 4). De zorgvuldigheid van de procedure gebiedt dat als de inburgeringsplichtige het aanbod aanvaardt of weigert, hij of zij dit schriftelijk aan het college meedeelt (lid 3). Dit kan een door de inburgeringsplichtige zelf opgemaakte schriftelijke mededeling zijn, doch ook middels een bij het aanbod gevoegde verklaring waarin hij dient aan te geven wel of niet akkoord te gaan met het aanbod. Het kan voorkomen dat een inburgeringsplichtige aan het college meldt dat hij wel een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening wil, maar dat hij gelet op zijn situatie bepaalde wijzigingen aangebracht zou willen zien in het aanbod van het college. Als het college hierop positief reageert, zal het gedane aanbod aanpassen en opnieuw aan de inburgeringsplichtige voorleggen.

Artikel 6

Zoals reeds aangegeven in de algemene toelichting hoeft een inburgeringsplichtige een aanbod niet te accepteren. Weigert de inburgeringsplichtige het aanbod, dan zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen. Gaat het om een oudkomer, dan geeft het college een handhavingsbeschikking af waarin, naast de bevestiging van weigering van het aanbod, de startdatum en de einddatum van de termijn waarbinnen hij het inburgeringsexamen behaald moeten hebben (lid 1). Gaat het om een nieuwkomer, dan geeft het college geen handhavingsbeschikking af; de termijn voor de inburgeringsplicht vloeit namelijk rechtstreeks voort uit de wet. Artikel 5.3. lid 3 van het Besluit inburgering bepaalt wel dat het college de nieuwe inburgeringsplichtige schriftelijk informeert over de in artikel 7 lid 1 van de wet neergelegde termijn van drieënhalf jaar waarbinnen het inburgeringsexamen moet zijn behaald (lid 2).

Artikel 7

Met de intentie het gebruik te bevorderen is expliciet in de wet de mogelijkheid opgenomen om, op verzoek van de inburgeringsplichtige, een (duale) inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget (PIB) te verstrekken (artikel 19 lid 2 Wi).

Het PIB is een door het college aan de inburgeringsplichtige beschikbaar gesteld geldbedrag waarmee de inburgeringsplichtige zijn inburgering naar een op zijn persoonlijke situatie afgestemde wijze kan inrichten. Het is een instrument om meer maatwerk en een grotere eigen verantwoordelijkheid aan de inburgeringsplichtige te bieden voor de vormgeving en invulling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Met het PIB kan de inburgeringsplichtige voor de voorziening een opzet en inhoud kiezen die het beste past bij zijn wensen, omstandigheden, ambities etc. Zo kan bijv. een kortere of intensievere cursus opgezet c.q. gevolgd worden voor een persoon die snel kan leren, kan een cursus faciliteiten bieden voor een persoon met een lichamelijke of psychische

bepanking of een cursus afgestemd worden op een ploegendienst of thuissituatie van de betreffende persoon.

Een inburgeringsplichtige kan echter uit hoofde van de wet niet automatisch aanspraak maken op een PIB. Hij moet daarvoor namelijk een verzoek indienen bij het college. Na een positieve beoordeling tijdens de intakeprocedure dat hij persoonlijk in staat geacht wordt een voorziening samen te stellen zal de inburgeringsplichtige in beginsel zelfstandig op zoek moeten gaan naar een inburgeringsbedrijf dat een inburgeringsprogramma kan bieden dat past bij zijn voorkeur en ambities. Het college ondersteunt de inburgeringsplichtige, waar nodig en nuttig, bij vormgeving en inhoud van de voorziening en de keuze van een inburgeringsbedrijf (artikel 4.27 lid 1 Besluit inburgering). Bij laatstgenoemde keuze is de inburgeringsplichtige overigens volledig vrij om een aanbieder met of zonder branchekenmerk in de arm te nemen. Het is uiteindelijk de inburgeringsplichtige - al dan niet met hulp van of via een inburgeringsbedrijf - zelf die verantwoordelijk is voor de vorm en invulling van een inburgeringsprogramma dat hij bij het college indient.

Het college dient goedkeuring te geven aan het voorstel, waarbij het voorstel in ieder geval beoordeelt op geschiktheid om de inburgeringsplichtige voor te bereiden op en toe te leiden naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II, en in het geval van een taalkennisvoorziening op geschiktheid om hem kennis van de Nederlandse taal te laten verwerven die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2. Voorts is een beoordeling van de kwaliteit en prestaties van het gekozen inburgeringsbedrijf zeer wenselijk ter bescherming van zowel de inburgeringsplichtige als het college. Zowel de goedkeuring als de afwijzing van respectievelijk het verzoek om in aanmerking te komen voor een PIB en van de voorgestelde inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening maakt het college bekend middels een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking. Met name bij een besluit tot afwijzing luistert de motivering met de daaraan ten grondslag liggende feiten en omstandigheden nauw. Bij goedkeuring sluit de inburgeringsplichtige een overeenkomst met de gekozen aanbieder van de voorziening. De bekostiging van het persoonlijk inburgeringsbudget verloopt voor het college op dezelfde wijze als bij een reguliere inburgeringsvoorziening. Het PIB wordt niet in handen gesteld van de inburgeringsplichtige. De financiële afwikkeling van het PIB geschiedt door het college, die de betreffende gelden aan de aanbieder van de voorziening betaalt.

De gemeenteraad dient voor bovenstaande zaken in de verordening regels op te nemen in de verordening. In onderhavig artikel is daaraan in lid 1 voor de procedure van aanvraag tot goedkeuring c.q. afwijzing, in lid 2 voor de ondersteuning en lid 3 wie bevoegd is om overeenkomsten af te sluiten met de aanbieders van voorzieningen, tegemoet gekomen. In lid 4 is aangegeven dat betaling van de voorziening via het college loopt. De inburgeraar kan in beginsel zelf geen geld in handen krijgen. Hiervan kan bij wijze van uitzondering worden afgeweken als de inburgeraar bijvoorbeeld kosten heeft voorgeschoten. Tot slot is in lid 5 voor het college de mogelijkheid geschapen om nadere uitvoeringsvoorschriften met betrekking voorgaande leden in de vorm van beleidsregels vast te stellen.

Artikel 8

In onderhavig artikel zijn de verplichtingen opgenomen die het college aan de inburgeringsplichtige kan opleggen bij de toekenning van de voorziening of nadien bij de uitvoering daarvan. Deze niet limitatieve opsomming is de neerslag van de op grond van artikel 23 lid 3 Wi verstrekte opdracht aan de gemeenteraad in de verordening verplichtingen te benoemen waaraan de inburgeringsplichtige dient te voldoen vanaf het moment van de vaststelling van de voorziening tot dat van het afleggen van het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo 1 of mbo 2. Met betrekking tot de in beginsel voor zich sprekende verplichtingen wordt over de onder f genoemde verplichting nog opgemerkt dat dit de actieve ('uit eigen beweging') en passieve

('op verzoek') informatieplicht van de inburgeringsplichtige inhoudt. Deze verplichting is van essentieel belang voor een recht- en doelmatige uitvoering van de wet.

Artikel 9

Het besluit tot toekenning - de wet spreekt in artikel 22 van 'vaststellen' - van een voorziening is een beschikking in de zin van artikel 1:3 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht. Daaruit vloeit voort dat de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft tegen dit besluit in bezwaar en beroep te gaan. In onderhavig artikel is geregeld welke onderwerpen in ieder geval in de beschikking moeten worden neergelegd. Het is derhalve geen limitatieve opsomming.

In de beschikking zullen de vorm en inhoud van de toegekende voorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). Zo is de inburgeringsplichtige bijvoorbeeld verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de voorziening (artikel 23 lid 1 Wi). Handhaving van een dergelijke verplichting is alleen mogelijk als deze duidelijk is omschreven en in ieder geval middels een beschikking aan de inburgeringsplichtige is bekendgemaakt.

In artikel 8 van de verordening is aangegeven welke verplichtingen, naast de uit de wet voortvloeiende verplichtingen, opgelegd kunnen worden aan de inburgeringsplichtige. Eveneens in het kader van handhaving, doch ook ten behoeve van informatieverstrekking dient in de beschikking de termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, vermeld te worden. Zoals reeds in de algemene toelichting aangegeven is, is deze in de wet vastgelegde termijn voor alle inburgeringsplichtigen, aan wie op of na 19 december 2009 een voorziening toegekend wordt, geharmoniseerd tot drieënhalf jaar (onderdeel c). Onderdeel d en e bepalen dat in de beschikking moet worden opgenomen wat de hoogte is van de eigen bijdrage en in hoeveel termijnen de voor de inburgeringsplichtige wettelijke verplichte eigen bijdrage maximaal kan worden betaald en op welke wijze de betaling kan of zal plaatsvinden. Voor nadere informatie over de eigen bijdrage en de wijze van inning wordt verwezen naar artikel 10 van de verordening.

Ook is het belangrijk dat in de beschikking informatie verstrekt wordt over de gevolgen van het niet nakomen van verplichtingen en het niet behalen van het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo 1 of mbo 2 binnen de toepasselijke wettelijke examentermijn (onderdeel f). Voor de inburgeringsplichtige heeft het voorgaande een bestuurlijke boete tot gevolg. Voor nadere informatie over de bestuurlijke boete wordt verwezen naar de artikelen 12 tot en met 15 van de verordening. Voorts dient in het kader van de informatieverstrekking in de beschikking de toekenning van een bonus bij het behalen van het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo 1 of mbo 2 vermeld te worden (onderdeel g). De toekenning van een bonus is opgenomen in artikel 11 van de verordening.

Onderdeel h heeft betrekking op de beschikking voor de inburgeringsplichtige 'oudkomer'. Indien het college een voorziening toekent aan een oudkomer, moet het college in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht aanvangt (artikel 22 lid 2 juncto artikel 26 Wi). Indien de voorziening op of na 19 december 2009 toegekend wordt dient de oudkomer binnen drieënhalf jaar het inburgeringsexamen te hebben behaald. In geval van toekenning van een voorziening vóór deze datum gelden andere termijnen: zie hiervoor paragraaf 1 van de algemene toelichting. Het college kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Het ligt voor de hand om deze termijn direct te laten ingaan en niet te koppelen aan de datum waarop de voorziening van start gaat. De precieze datum waarop de voorziening van start gaat, zal niet altijd bekend zijn op het moment dat deze wordt toegekend. Bovendien past het vaststellen van een datum van aanvraag van handhaving van de

inburgeringsplicht, onafhankelijk van het moment waarop met de voorziening kan worden begonnen, goed bij het uitgangspunt van de wet dat de betreffende oudkomer inburgeringsplichtig is en primair zelf verantwoordelijk is voor het voldoen aan de inburgeringsplicht.

Artikel 10

Zoals reeds aangegeven in de algemene toelichting is de inburgeringsplichtige wettelijk verplicht een eigen bijdrage te betalen. De eigen bijdrage bedraagt in 2011: € 270,00 (artikel 23 lid 2 Wi). Bij verordening dienen regels gesteld te worden aangaande de inning van de eigen bijdrage van de inburgeringsplichtige en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23 lid 3 Wi). In lid 1 is de hoofdregel neergelegd dat inburgeringsplichtige de eigen bijdrage in één keer voldoet. Lid 2 maakt het evenwel voor de inburgeringsplichtige met een uitkering op grond van de WWB of de Wij mogelijk, op verzoek, de bijdrage in maximaal 24 termijnen te voldoen. Lid 3 maakt het ook voor andere inburgeringsplichtigen mogelijk om de eigen bijdrage, op verzoek, gespreid te kunnen voldoen in maximaal 12 maanden.

In dit verband zij nog gemeld dat artikel 24 lid 1 Wi het tevens mogelijk maakt bij inburgeringsplichtigen die algemene bijstand of een inkomensvoorziening op grond van de Wij ontvangen, de eigen bijdrage te verrekenen met deze uitkering. Als het college wil overgaan tot verrekening, moet de verrekening, naast het aantal betalingstermijnen, worden vermeld in de beschikking tot vaststelling van de voorziening (lid 4).

Als de inburgeringsplichtige een uitkering van het UWV of eigen risicodrager ontvangt, kan het college het UWV of de eigen risicodrager verzoeken de eigen bijdrage te verrekenen met dan wel in te houden op de uitkering van het UWV of de eigen risicodrager. In dit geval int het UWV de eigen bijdrage ten behoeve van het college (artikel 24 lid 2 Wi). Deze wijze van verrekening, inhouding en afdracht geschiedt door het UWV of de eigen risicodrager en kan derhalve niet via onderhavige verordening geregeld worden

Artikel 11

In onderhavig artikel is geregeld dat het college de inburgeringsplichtige bij slagen voor alle onderdelen van het examen binnen de wettelijke examentermijn, een bonus kan toekennen. De hoogte van de bonus wordt vastgelegd in beleidsregels en is niet hoger dan de eigen bijdrage als bedoeld in artikel 10 van de verordening.

Artikel 12

Artikel 35 Wi draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boetes vast te stellen die voor de verschillende overtredingen en schending van verplichtingen kan worden opgelegd. In artikel 34 Wi zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd. De gemeenteraad kan deze maximumbedragen overnemen, doch ook lagere bedragen vaststellen. Analoog aan de Maatregelenverordening Wet werk en bijstand van de gemeente Leiden is gekozen voor een stelsel van bestuurlijke boetes waarbij de hoogte van de boetes is gekoppeld aan een percentage van de hoogte van de algemene bijstand voor een alleenstaande van 18 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar op grond van de Wet werk en bijstand. Hierbij is uiteraard rekening gehouden met de maximumbedragen die artikel 34 van de wet voorschrijft. Tot 1 juli 2009 waren in de wet ook procedurele bepalingen voor het toepassen van een bestuurlijke boete opgenomen. Met de inwerkingtreding van de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) per voornoemde datum zijn in de Awb algemene en procedurele regels voor het opleggen van boetes binnen het bestuurlijke domein opgenomen, zodat soortgelijke bepalingen in andere wetten niet langer noodzakelijk waren en verwijderd zijn. Aldus zijn in de huidige wet alleen nog de wettelijke bevoegdheid tot het opleggen van een boete, de omschrijving van de beboetbare

gedragingen, de hoogte van de boete(s), de eventuele keuze voor een 'lichte' of 'zware' procedure, de samenloop van een boete met andere sancties bij dezelfde gedraging en de bevoegdheid van verrekening van de opgelegde boete met andere inkomensbronnen dan wel de inning en afdracht door derden geregeld (hoofdstuk 6 paragraaf 2 Wi).

De leden 1 tot en met 3 *verplichten* - conform de wet - het college een bestuurlijke boete voor het betreffende percentage van de bijstandsnorm op te leggen voor de in wet (artikel 29 tot en met 31 Wi en artikel 33 Wi) vermelde overtredingen en bij het schenden van op grond van artikel 9 van de verordening opgelegde verplichtingen (artikel 30 Wi). Lid 4 regelt dat het college bij elke overtreding en bij elke schending van een verplichting de bestuurlijke boete kan afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze de inburgeringsplichtige kan worden verweten. Bovendien moet het college daarbij rekening houden met de individuele omstandigheden van de inburgeringsplichtige. Het college is daartoe weliswaar verplicht op grond artikel 5:46 lid 2 Awb - voorheen opgenomen in het vervallen artikel 38 Wi -, maar is in dit lid opgenomen om nog eens expliciet de verplichte beoordelingsaspecten in het afwegings- en besluitvormingsproces voor de boeteoplegging te benadrukken. Die wens tot expliciet benadrukken van andere essentiële bij de boeteoplegging in acht te nemen artikelen uit de wet en uit andere wetgeving - met name ook voor de daartoe door het college gemandateerde ambtenaren die met de dagelijkse uitvoering belast zijn - ligt ook ten grondslag aan lid 5. Hieronder volgt per artikel of titel een korte inhoud op hoofdlijnen:

- a. in de boeteopleggingsprocedure dient de behandelende ambtenaar altijd een volledig rapport op te maken en de inburgeringsplichtige de gelegenheid te geven zijn zienswijze over de overtreding of schending (artikel 36 Wi);
- b. in geval van een gecombineerde inburgeringsvoorziening kan het college geen bestuurlijke boete opleggen, indien voor dezelfde gedraging de bijstand op grond van de geldende Maatregelenverordening Wet werk en bijstand of de inkomensvoorziening op grond van de geldende Maatregelenverordening Wet investeren in jongeren als maatregel verlaagd kan worden, dan wel indien een boete of maatregel kan of moet worden opgelegd op grond van de in artikel 4.23 Besluit Inburgering vermelde socialezekerheidswetten of socialezekerheidsregelingen (artikel 37 Wi);
- c. een bestuurlijke boete kan worden verrekend met de bijstand op grond van de Wet werk en bijstand of een uitkering op grond van de in artikel 4.23 Besluit Inburgering vermelde socialezekerheidswetten of socialezekerheidsregelingen, waarbij de uitvoerders van die laatste wetten en regelingen het boetebedrag inhouden en afdragen aan het college (artikel 44 Wi);
- d. in de boeteopleggingsprocedure dient de behandelende ambtenaar de in titel 5.4 Awb opgenomen algemene en procedurele bepalingen - met name de artikelen 5:41 tot en met 5:52 - toe te passen;
- e. indien de inburgeringsplichtige weigert een opgelegde boete te betalen en eveneens geen verrekening en/of inhouding als bedoeld in c. mogelijk is, zijn voor de invordering van de boete de bepalingen van titel 4.4. Awb.

Artikel 13

Soms zijn er verzachtende omstandigheden, waardoor het niet wenselijk is om direct een boete op te leggen. In die gevallen moet een waarschuwing mogelijk zijn. Er is bewust voor gekozen om niet standaardmatig een waarschuwing te geven. Inburgeringsplichtigen zijn in de regel uitvoerig geïnformeerd over de verplichtingen en dus op de hoogte van wat van hen verwacht wordt. De verordening biedt voorts mogelijkheden om een boete te verlagen of daarvan af te zien.

Artikel 14

Ook onderhavig artikel geeft de mogelijkheid om te kunnen individualiseren. Als de inburgeringsplichtige geen verwijt kan worden gemaakt van zijn gedraging, is een bestuurlijke boete

niet op zijn plaats. Voorts kan door het verstrijken van de tijd het nut van het opleggen van een boete verdwenen zijn, zodat deze achterwege dient te blijven. Volledigheidshalve zij nog gemeld dat op grond van artikel 5:45 Awb de mogelijkheid tot het opleggen van een boete in ieder geval 5 jaar resp. 3 jaar na het tijdstip van de overtreding vervalt.

Artikel 15

Onderhavig artikel verplicht het college om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen. Om van herhaling van een overtreding of recidive te kunnen spreken dient deze binnen 12 maanden na de datum van een besluit tot opleggen van een boete voor de vorige verwijtbare gedraging plaatsgevonden te hebben. Lid 1 en 2 zijn de equivalenten van die van artikel 12 van de verordening, zij het met een hoger percentage wegens geconstateerde recidive.

Als de inburgeringsplichtige niet binnen de voor hem geldende termijn het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo-1 of mbo-2 heeft behaald, dan legt het college hem een bestuurlijke boete op. De maximumboete die kan worden opgelegd, is neergelegd in artikel 12 lid 3 van de verordening. Op grond van artikel 32 Wi moet het college in de boetebeschikking een nieuwe termijn vaststellen, waarbinnen de inburgeringsplichtige alsnog het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo-1 of mbo-2 moet behalen dan wel op een andere wijze aan zijn inburgeringsplicht moet voldoen. Als de inburgeringsplichtige vervolgens ook binnen deze nieuwe termijn het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo-1 of mbo-2 niet heeft behaald, maakt lid 3 van onderhavig artikel het mogelijk dat het college een hogere boete vaststelt (artikel 33 lid 1 Wi). Ook in dat geval zal in de boetebeschikking wederom een nieuwe termijn moeten worden opgenomen waarbinnen de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo-1 of mbo-2 moet behalen. Als de inburgeringsplichtige opnieuw binnen laatstgenoemde nieuwe termijn niet aan de inburgeringsplicht heeft voldaan, dient het college een bestuurlijke boete op te leggen en vervolgens telkenmale een boete als bedoeld in lid 3 op te leggen voor elke verstreken periode van 24 maanden dat het inburgeringsexamen, staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II of het examen op het niveau mbo-1 of mbo-2 nog niet behaald is (artikel 33 lid 2 Wi).

Artikel 16

Zie de toelichting bij artikel 3, waarbij voor inburgeringsplichtigen gelezen kan worden: vrijwillige inburgeraars.

Artikel 17

Zie de toelichting bij artikel 4, waarbij voor inburgeringsplichtigen gelezen kan worden: vrijwillige inburgeraars. De verplichte aanbieding van een voorziening aan vrijwillige inburgeraars, die geestelijk bedienaar en asielgerechtigde zijn, is niet van toepassing. Voor de artikelen 19, 20 en 21 Wi dienen respectievelijk gelezen te worden: artikel 24a, 24b en 24c Wi.

Artikel 18

Artikel 24f van de Wi draagt de gemeenteraad op om bij verordening regels te stellen over het vaststellen van de identiteit van de vrijwillige inburgeraar. Onderhavig artikel is identiek aan de formulering van artikel 27 Wi, waarin is geregeld op welke wijze het college de identiteit van de inburgeringsplichtige vaststelt.

Artikel 19

Onderhavig artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het aanbod van een voorziening op zorgvuldige wijze gebeurt.

In lid 1 is geregeld dat het college het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan de vrijwillige inburgeraar op schriftelijke wijze doet en toestuurt naar het adres waar de vrijwillige inburgeraar staat ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie. Op deze wijze kan er in de regel geen onduidelijkheid ontstaan over het feit dat het college de vrijwillige inburgeraar een aanbod heeft gedaan. Het aanbod zal worden opgenomen in een trajectplan dat integraal onderdeel uitmaakt van de overeenkomst (lid 2).

De zorgvuldigheid van de procedure gebiedt dat als de vrijwillige inburgeraar het aanbod aanvaardt of weigert, hij of zij dit schriftelijk aan het college meedeelt (lid 3).

Het kan voorkomen dat een vrijwillige inburgeraar aan het college meldt dat hij wel een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening wil, maar dat hij gelet op zijn situatie bepaalde wijzigingen aangebracht zou willen zien in het aanbod van het college. Als het college hierop positief reageert, zal het gedane aanbod aanpassen en opnieuw aan de vrijwillige inburgeraar voorleggen.

Na aanvaarding van het aanbod sluiten de vrijwillige inburgeraar en het college een overeenkomst af. Als het aanbod niet wordt aanvaard, komt er geen overeenkomst tot stand. De vrijwillige inburgeraar zal dan zelf moeten voorzien in zijn inburgeringsbehoefte.

Artikel 20

De regels voor het persoonlijke inburgeringsbudget, zoals omschreven in artikel 7 van deze verordening, gelden eveneens voor de vrijwillige inburgeraar.

Artikel 21

In dit artikel zijn de verplichtingen voor een vrijwillige inburgeraar neergelegd die het college kan opnemen in de overeenkomst met een vrijwillige inburgeraar. Het gaat om vrijwel dezelfde verplichtingen als de verplichtingen die het college kan opnemen in de beschikking waarmee een voorziening voor een inburgeringsplichtige wordt vastgesteld (zie artikel 8 van de verordening).

Artikel 22

De overeenkomst met de vrijwillige inburgeraar over het toekennen van een voorziening zal vrijwel dezelfde onderwerpen bevatten als de beschikking tot het vaststellen van een voorziening voor inburgeringsplichtigen. Aan vrijwillige inburgeraars (zonder uitkering) is het echter niet mogelijk om een maatregel of bestuurlijke boete op te leggen.

Artikel 23

De gemeenteraad kan bij verordening bepalen of vrijwillige inburgeraars een eigen bijdrage moeten betalen voor hun voorziening (artikel 24e, tweede lid, Wi). Van deze bevoegdheid wordt in dit artikel gebruik gemaakt. De gemeente Leiden heeft besloten van de vrijwillige inburgeraars dezelfde eigen bijdrage te vragen als van de inburgeringsplichtigen.

Bij verordening dienen regels gesteld te worden aangaande de inning van de eigen bijdrage van de vrijwillige inburgeraars en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23 lid 3 Wi). In lid 1 is de hoofdregel neergelegd dat de vrijwillige inburgeraar de eigen bijdrage in één keer voldoet. Lid 2 maakt het evenwel voor de vrijwillige inburgeraar met een uitkering op grond van de WWB of de Wij mogelijk, op verzoek, de bijdrage in maximaal 24 termijnen te voldoen. Lid 3 maakt het ook voor andere vrijwillige inburgeraars mogelijk om de eigen bijdrage, op verzoek, gespreid te kunnen voldoen in maximaal 12 maanden. Lid 4 geeft aan dat de wijze van betaling en de termijnen van betaling van de eigen bijdrage opgenomen dienen te worden in de overeenkomst.

Artikel 24

In onderhavig artikel is geregeld dat het college de vrijwillige inburgeraar bij slagen voor alle onderdelen van het examen binnen de door het college bepaalde termijn, een bonus kan toekennen. De hoogte van de bonus wordt vastgelegd in beleidsregels en is niet hoger dan de eigen bijdrage als bedoeld in artikel 23 van de verordening.

Artikel 25

Op grond van artikel 24f Wi moet de raad bij verordening regels stellen over de niet-nakoming van de overeenkomst. In dit artikel legt de raad de sancties vast die het college kan toepassen als de vrijwillige inburgeraar de verplichtingen die zijn neergelegd in de overeenkomst niet nakomt. Indien de vrijwillige inburgeraar de verplichtingen die zijn neergelegd in de overeenkomst niet of in onvoldoende nakomt, en hierbij sprake is van een verwijtbare gedraging van de vrijwillige inburgeraar, kan het college de reeds gemaakte kosten van de inburgeringsvoorziening geheel of gedeeltelijk verhalen op de vrijwillige inburgeraar. Hiervoor moet dan een civiele procedure worden gestart.

Artikel 26

Onderhavig artikel biedt de mogelijkheid om kosten te vergoeden die voortkomen uit deelname aan een inburgerings- of taalkennisvoorziening. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan kosten van kinderopvang, reizen, lesmateriaal etc. Voor vergoeding van deze kosten dient voldaan te worden aan de in lid 2 vermelde criteria.